

Partits polítics

Es possible obtenir una nomenclatura, de tots els partits constituïts a Espanya?

En les més diverses significacions: liberal, conservadora i demòcrata, poden expressar-se les més extremes idees monarquiques o republicanes, però, la definició exacta de partits, o mellor dit de filiació, fa que disgregui i ramifiqui les opinions.

A Madrid, sobretot, i qui diu Madrid, diu a les dues Castelles, trobem, la vida política integrada per infinitat de senyors que representen tal grup o idea i que divideixen l'opinió ciutadana amb un gros nom-

bre de «partits», fent que les idees es descongestionin, restant valor a les mateixes cosa que priva que en un moment donat puguen fer front als esdeveniments adversos.

El nostre país, és país de partits d'homes, no és l'idealitat, la verdadera idealitat que fa moure els esperits. Som conservadors, liberals o demòcrates perquè aquell senyor ho és, i aquestes idees les sentim d'acord amb la monarquia o la republica perquè aquell senyor també ho és.

Cal una unificació d'idees, de pensaments.

Seria curiós, molt curiós, tenir a mà un anuari polític d'Espanya. Potser si que comptant perdriem el compte.

L'Orquestra de l'Associació de Música

El concert que avui al vespre donarà aquesta magnífica agrupació musical al saló de «La Unió Liberal» promet ésser un gran esdeveniment artístic. La qualitat del programa i dels seus executants no permeten esperar res menys.

Seguint el seu encertat criteri d'eclecticisme el programa que ens ofereix el Patronat de l'Orquestra estarà integrat per obres d'autors de ben diversa escola, obres tanmateix de les més grans d'aquests autors: Beethoven, Bocherini i Rimsky Korsakow, eminents representants d'escoles ben oposades. La Cinquena Simfonia de Beethoven, aquesta gran exposició de l'apassionament més exaltat del romanticisme, ens ofereix la lluita de l'home contra el poder aparentment absolut del Destí, l'esperança optimista vençant el defalliment desesperat d'una lluita qui sab si inacabable...

El concert de Bocherini (que tant estima va Beethoven) del dissortat compositor i violoncelista que tantes penalitats hagué de suportar en la seva carrera musical, exercida en sa major part a Madrid, és una distracció suau amb tot el joc melòdic elegantíssim d'un gran mestre de l'escola clàssica. I finalment la Xeherezada de Rimsky-Korsakow inspirada en la fantasia narrativa de l'Orient, amb el seu sensualisme sonor i encís de llegenda.

L'orquestra, sota la direcció del mestre B. Gálvez Bellido, estarà integrada per 40 professors, i hi actuaran de solistes el violoncel·lista solista del Teatre Liceu de Barcelona, en Gabriel Rodó, i el notable violinista en Joan Coll.

LA TORNADA DEL SOLDAT

CREIENT-LO MORT, LA SEVA DONA VA CASAR-SE AMB UN ALTRE

A Brusel·les, un ex-soldat a qui el donàren per mort en la Gran Guerra, acaba de tornar a la seva llar, on s'ha trobat amb la desagradable sorpresa de que la seva dona s'havia tornat a casar i vivia molt feliç en el seu nou matrimoni. El repatriat no s'ha considerat amb drets per trencar uns lligams que considera, sens dubte, més legals que els seus donat el cas que la seva dona no tenia cap fill del seu primer matrimoni i en canvi ara es mare de dos hermosos nens. Calladament ha desaparegut. Aquesta ha provat per tots els mitjans possibles de sapiguer on s'ha dirigit el seu primer marit. Després de passats uns dies ha rebut una carta, qua ha apaivagat la seva inquietut i que està redactada de la forma següent:

«Estimada ex-esposa meva: Després de molts anys d'absència he vingut a interrompre la teva vida. La meva història ha estat com segueix: En els últims anys de la guerra vareig caure presoner dels alemanys. Quant va firmar-se l'armistici vareig ésser posat en llibertat: vaig lograr arribar a Antwerp, on vareig agafar un vapor que es dirigia al Congo. Vaig fer la travessia com a camarer. Quan vaig arribar al punt destinat vareig comprar una petita porció de terra amb una relativa quantitat de diners que portava amagada a les sabates. Vaig lograr guanyar alguns diners i llavors vaig pensar en retornar per a unir la meva vida i la teva.

Envio els diners guanyats, que emplearàs per l'educació dels teus fills. Jo ja no

tinc dret a intervenir en la teva vida. Per això et demano que no recordis més de que viu el teu primer marit, el qual no tornarà a sentir en la vida. El meu desig és de que siguis feliç.

Es despedeix de tu per sempre el teu ex-marit».

A la carta acompanyava un paquet que contenia una respectable quantitat de diners.

Era un jorn de maig florit...

Era un jorn de maig florit quan l'Andreuet va haver de deixar aquell poble que l'havia vist néixer. El que li acabava de passar era tanmateix massa greu perquè pogués romandre més a la masia del Lledoner. Quina punyença que sentia dintre seu el malaurat vailet! Ell, que mai no havia tocat ni un bri de palla de ningú, se l'acusava d'haver afanat la cartera de l'amo Sebastià dintre la qual hi havia un feix de bitllets per anar a fira a Valldeu.

Com sofria l'Andreuet en veure que el seu amo anava dalt les golfes i mirava sota la màrrega on dormia ell, la biga mig corcada on hi posava els seus estalvis... dintre les espartenyas, i enlloc van trobar el més petit indici que els orientés que ell havia estat el que havia afanat els diners... però quant el cor del vailet es va sentir més flagellat va ésser quan l'avi Pau, tremolant-li la veu li va dir:—Vaja, Andreuet, mai no m'hauria cregut que fossis capaç d'una acció tan dolenta; així ens pagues tot el que hem fet per tu en aquesta casa?.. Jo que t'havia peixat tant, que ja ho saps tu que t'estimava com un fill... —Aquests mots de l'avi Pau queien al cor del vailet com gotes d'oli bullent... L'Andreuet només feia que plorar.

—Escolta, noi— potser no ha estat ell...

—Qui volem que hagi sigut, doncs? No mallciareu pas d'en l'lorenc, que fa més de seixanta